

दधन (द० + धन) m. Bein. Çākjamuni's (dessen Besitz fest steht) LALIT. 166.

दधनुस् (द० + ध०) m. N. pr. P. 5, 4, 133, Sch. eines Fürsten (Varianten: दधन्, दठाञ्च) VP. 432. eines Vorfahren Çākjamuni's (aus dem Tibet. zurückübersetzt) LIA. II, Anh. II.

दधन्वन् (द० + ध०) adj. einen festen, schwer zu spannenden Bogen führend: दधन्वा (viell. N. pr.; vgl. P. 5, 4, 133, Sch.) च पौरवः MBh. 1, 6995. 7, 2268.

दधन्विन् adj. dass. oder ein fester, nicht wankender Bogenschütze MBh. 3, 1348. 7, 930. 1498. 5302. viell. mit festen Bogenschützen versehen R. 5, 72, 13.

दधुर (द० + धुर) adj. mit einer festen Deichsel versehen: दधूरतः P. 5, 4, 74, Sch.

दधनाम (द० + नाम = नामि) m. Bez. eines über Waffen gesprochenen Zauberspruches (personif.) R. 1, 30, 5.

दधनार (द० + नीर) m. der Kokosnussbaum RĀĠAN. im ÇKDr.

दधनेत्र (द० + ने०) m. N. pr. eines der Söhne des Viçvāmitra R. 1, 37, 3 (Gorr. 38, 5).

दधनेमि (द० + ने०) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Satjadhrī, HARIV. 1076. VP. 453. BHĀG. P. 9, 21, 27.

दधपत्र (द० + प०) 1) m. Bambusrohr. — 2) f. ई ein best. Gras, = वल्वजा RĀĠAN. im ÇKDr.

दधपाद (द० + पाद) 1) adj. fest auf den Füßen stehend, von Brahman HARIV. 11498. — 2) f. ० छा eine best. Pflanze, = यवतिक्ता. — 3) f. ई Flacourtia cataphracta Roxb. RĀĠAN. im ÇKDr.

दधप्रोक्त (द० + प्र०) m. der heilige Feigenbaum (प्लव) RĀĠAN. im ÇKDr.

दधप्रकरिन् (द० + प्र०) adj. viell. so schiessend, dass die Pfeile fest stecken bleiben; davon ० कारिता f. nom. abstr. VJUTP. 120.

दधफल (द० + फल) m. Kokosnussbaum RĀĠAN. im ÇKDr.

दधबन्धिनी (द० + ब०) f. eine best. Schlingpflanze (स्यामा) ÇABDAK. im ÇKDr.

दधमुष्टि (द० + मु०) 1) adj. eine feste, schwer zu öffnende Hand habend: निगृहीतः कंधरायां शिप्रुना दधमुष्टिना । उर्भङ्गमुष्टिना HARIV. 1138; vgl. दठा मुष्टिम् MBh. 4, 1976. — b) der seine Hand nicht öffnet, geizig TRIK. 3, 1, 12. H. 368. Viçva im ÇKDr. — 2) m. Schwert u. s. w. Viçva. Diese Bed. kann auf der Verwechslung von कृपाण geizig mit कृपाण Schwert beruhen; vgl. übrigens गाढमुष्टि.

दधमूल (द० + मू०) m. 1) Kokosnussbaum ÇABDĀRTHAK. im ÇKDr. — 2) eine Grasart, Saccharum Munjia (मुञ्ज) Roxb. — 3) eine andere Grasart, = मन्थानक RĀĠAN. im ÇKDr.

दधम् (denom. von दध), दधति befestigen: वियोगो वैराग्यं दधति PHAB. 93, 12. — Vgl. दधम्.

दधरङ्गा (द० + रङ्ग) f. ein best. weisser Stoff, = स्फटी, vulg. फक्किरी (d. i. स्फटिकारि) RĀĠAN. im ÇKDr. Letzteres ist nach HAUGHTON sulphate of alumine.

दधरथ (द० + रथ) m. N. pr. 1) eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2739. 7, 6851. 6938. Wohl derselbe führt 1, 4551 den Na-

men दधरथाश्रय. — 2) eines Sohnes des Gāgadhrātha und Vaters des Viçvāgit HARIV. 1703. fg. — 3) des Vaters des 10ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī (bei den Gāina) H. 37.

दधरथाश्रय s. u. दधरथ 1.

दधरुचि (द० + रु०) N. pr. eines Varsha BHĀG. P. 5, 20, 15.

दधलता (द० + ल०) f. eine best. Pflanze, = पातालमर्हती RĀĠAN. im ÇKDr.

दधलोमन् (द० + लो०) 1) adj. harte Haare —, Borsten habend. — 2) m. Schwein ÇABDAK. im ÇKDr.

दधवज्र (द० + व०) m. N. pr. eines Königs der Asura VJUTP. 88.

दधवर्मन् (द० + व०) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2734. 4547.

दधवल्कल (द० + व०) m. 1) Artocarpus Locucha (लकुच) Roxb. — 2) Arecapalme (पूग) RĀĠAN. im ÇKDr.

दधवल्का (द० + वल्क) f. eine best. Staude, = मन्त्रा RĀĠAN. im ÇKDr.

दधवीज (द० + वी०) m. 1) Cassia Tora Lin. (चक्रमर्द). — 2) Zizyphus Jujuba Lam. (बदर). — 3) = वर्वूर eine best. Pflanze RĀĠAN. im ÇKDr.

दधवृत्त (द० + वृत्त) m. Kokosnussbaum NIGH. PR.

दधवेधन (द० + वे०) n. ein Treffen mit dem Pfeile der Art, dass er fest stecken bleibt, MBh. 7, 2635.

दधव्य m. N. pr. eines Rshi MBh. 13, 7112 fehlerhaft für दधवुस्).

दधव्रत (द० + व्रत) adj. f. छा fest am Gelübde haltend, vom einmal gefassten Vorsatze nicht abstehend M. 11, 81. MBh. 3, 2248. SUND. 1, 10. BHĀG. 7, 28. R. 1, 1, 2. 6, 9, 2. VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 33, a, 20. ŚĪH. D. 66. fest auf Etwas (loc.) bestehend: तस्या कृणे दधव्रतः R. 3, 52, 52. भर्तृदधव्रता त्रेयुर्गते दधव्रतः 3, 12. — Vgl. धृतव्रत.

दधशक्ति (द० + शक्ति) adj. = भक्तिमात्रेणी NIGH. PR. wohl einfach eine starke Willenskraft habend.

दधसंध (द० + संधा) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2735. 4548.

दधसंधि (द० + सं०) adj. fest aneinandergefügt, fest zusammenhängend AK. 3, 2, 25. H. 1472.

दधमूत्रिका (द० + मूत्र) f. Sansevieria zeylanica Willd. (s. मूर्वा) ÇABDAK. im ÇKDr.

दधसेन (द० + सेना) m. N. pr. eines Fürsten VP. 463. BHĀG. P. 9, 22, 47. LIA. I, Anh. XXXII.

दधस्कन्ध (द० + स्क०) m. eine Art Dattelbaum (तीरिका) GĀṬĀBH. im ÇKDr.

दधस्यु m. N. pr. eines alten Weisen, der auch den Namen Idhma-vāha führt, MBh. 3, 8640. — Vgl. दधस्यु.

दधकु (द० + क०) m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 9, 21, 23. — Vgl. दधनुस्.

दधकुस्त (द० + क०) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2737. 4549.

दधत (द० + त) m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 3301.

दधङ्ग (द० + ङ्ग) n. Diamant (einen harten Körper habend) RĀĠAN.